

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarohle pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru strălănătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Redacțiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47
Corespondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 43.
Epistole nefrancate se refuză. — Articlii nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE

Pentru odată 7 or., — de două ori 12 or., — de trei ori
15 or. rîndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru
fie-care publicare.

Prenumeratiune nouă la „Telegraful Român“

care apare de trei ori pe săptămână, deschidem pe
trimestrul Octomvre-Decemvre al anului 1883, cu pre-
țul cel mai moderat, ce se poate vedea în fruntea
foaiei.

Banii de prenumeratiune se trimit mai cu înlesnire
pelângă asignațiuni postale (Posta utalvány — Post-
Anweisung.) Numele prenumerantului, al comunei unde
se află cu domiciliul, și eventual al poștei ultime se
fie scrise bine, ca să se poată ceti.

Se atrage atențiunea on. domni abonați, al căror
abonament se sfârșește cu ultima Septemvre 1883, ași
înnoi din vreme abonamentul, pentru ca să nu fie
espeditura silită a sista, sau a întârșia cu espedirea
foiei*).

Editura „Telegrafului Român“ în Sibiu.

* O înlesnire foarte mare în espedițiune se face prin lipirea unei
fășii de adresă dela abonamentul ultim.

Diarele din Cluj și clubul românesc din loc.

I.

(C.) Diarele din Cluj, fără diferință de partidă,
din ansa cuvântărei, care a ținut-o dl P. Cosma în
numele acelor membri ai reprezentanței comita-
tului, cari aparțin clubului românesc din comitat,
cu ocaziunea instalării noului comite suprem, au
pornit într'un mod înverșunat a ataca pe români,
ca pe inimici ai statului și răi patrioți, ba opo-
sitionalul „Ellenzék“ în Nrul 235, dela 13 Oc-
tomvre a. c. deși dl Cosma prezentase pe români ca pe
opositionali; s'a dimis și la personalități într'un
articul de fond intitulat „Kozma Pártén“, de și
celea ce conține cuvântărea dlui Cosma nu sînt un
program nou, nu sînt invențiunile dsale, ci sînt
minimul, ce poate pretinde un român în patria no-
astră, fie el chiar mameluc.

Ca toți cei ce n'au argumente plausibile con-
tra argumentelor, numitele diare se folosesc numai
de invective generale, și de denunciațiuni, ear pre-
ste cestțiunile cele ponderoase trec fără aprecieri
serioase, folosindu-se de frasa tocită: ca să a d u c e m
casuri concrete.

Dacă ai avé cui vorbi, și dacă am fi dedați
a vedea că relele descoperite se vindecă din partea
celor ce le pot și ar trebui să le vindece, atunci

ar merita să fondăm un jurnal de și cu numele
„Casuri concrete“ și cutezăm a afirma, că jurnal
mai ușor de redactat, cu material mai abundent, și
cu atâția corespondenți n'ar mai exista, dar astăzi
mai mult a face decât s'a făcut și se face mereu
în astă privință, ar fi păcat de negreală și de
papir. Sîntem sătui a bate toaca la urechile sur-
dului.

Mai mult s'au indignat amintitele jurnale de
acel regret accidental, dar just, că românii n'au
auzit cuvântul de introducere și în limba lor ma-
ternă.

Aceasta după dênșii ar fi un *crimen laesae natio-
nis politicae*.

Ei bine! dacă aceasta este crimă, apoi dl comite
suprem a comis-o în limba nemțescă, — dar gră-
bim a accentua din capul locului, că după noi nu
este crimă, ci este virtute a ținea cont de limbile
usitate în municipiu.

Trebuie să știe cei cu urechi nervoase pentru
alte limbi, că în comitatul nostru limba română
este limbă protocolară, în care se referază și
vorbesce în adunările generale pe basa legii, fără
ca să se fi ivit până aci măcar un cas, în care s'ar
fi vătămât timpanele urechilor vre-unui ascultătoriu.

Trebuie să știe că toți oficialii municipali și
toți membrii adunării generale pricep limba româ-
nească.

Trebuie să știe, că însuși dl comite suprem
vorbesce bine, cetesce și scrie românește.

În fine, trebuie să știe, că dl comite suprem
și-a cetit cuvântul de introducere întâiu în limba
statului ca să satisfacă legii, apoi, precum s'a es-
primat însuși, în limba germană ca să-l priceapă
cei ce nu pricep limba statului.

Ce era deci pentru dênșul mai natural? decât
să-l cetească și în limba română, ca să-l priceapă
și românii de față, ceea ce producea o impresiune
foarte bună.

Las acum la aprecierea fie-cărui strein, chiar și
la a șovinistilor din Cluj, dacă n'au avut cuvânt ro-
mânii prezenți a se considera de ignorați din partea
noului comite suprem, și dacă n'a fost la loc regretul,
cărui-a i-a dat expresiune dl Cosma.

Eată unicul ghimpe, de care s'au simțit împunși
șovinistii din Cluj, deși nu era merit la adresa lor
nici la a guvernului, ci numai la a dlui comite su-
prem; — dar apoi acele gravamine, cari s'au enarat
pentru de a dovedi pentruce românii, în situațiunea
actuală sînt siliți a persevera în opozițiune? și
cari erau adresate tuturor, dela cari atêrnă vindeca-
rea lor, n'au fost material destul de demn pentru

jurnaliștii din Cluj, ca să mediteze asupra lor și să
le aprecieze sau să le combată cu argumente seri-
oase, ci cu un despreț suveran trec preste ele, tac-
sându-le de neadevăruri tocite, gravamine fictive, în
parte de acelea cari de opotrivă apasă pe toți civii
statului, acuze de rea credință, cu cari mereu alar-
măm lumea prin presă, în parlament, în municipii,
fără ca spre dovadă să ne provocăm la o lege vătê-
mătoare, sau la casuri concrete.

Ce casuri concrete poate cere un jurnalist se-
rios, și consciu chemării sale dela românii din Ar-
deal, când ei se plâng că nu pot fi mulțamiți cu si-
tuațiunea actuală? când afirmă că a fost apesați în
trecut, sînt persecutați în prezent, și că nu dênșii
poartă vina, dacă astăzi sînt inderêtrul compatrio-
ților lor?

Ei bine! este jurnalist la înălțimea chemării
sale acela, care nu-și cunoaște istoria patriei sale
din trecut și din prezent?

O cunoaște acela, care poate trage la îndoială
că românul a fost apesat seculi întregi în trecut?
dacă cunoaște numai măsurile legislative, luate
pentru eschiderea românilor dela toate drepturile
politice și pentru îndobitocirea lor?

Făimoasa uniune a maghiarilor, secuilor și sa-
șilor contra cui s'a făcut?

Constituțiunea Ardealului, unică în felul său,
basată pe 3 națiuni și 4 religiuni, din care româ-
nul a fost eschis și ca națiune și ca religiune, pe
cine a apesat? pe cei cari erau îngrădiți cu ea,
s'au pe cei cari numai așa puteau întra între ba-
rierele ei, dacă după naționalitate se făceau maghiari
secui sau sași, ear după religiune papistași, calvini
luterani s'au unitari? și cine erau aceștia, decât
românii, marea majoritate a locuitorilor Transil-
vaniei?

Voiți legi? poftim a vă ceti Aprobatele și
compilatele, unde spre rușinea voastră veți afla și
de acele legi, prin cari se întredicea românului să-și
poarte copiii la școală, să poarte rufe de in, vest-
minte vênete etc.

Au apesat acestea de o potrivă pe toți cetăț-
tenii statului?

Nu! ci numai pe români, atât după literă cât
și după modul aplicării legii.

Voiți legi din prezent?

Angustimea coloanelor acestui diariu nu ne
permite a enumera multe, dar poftim câte-va:

Dacă uniunea, rectius fusiunea Ardealului cu
țeara ungurească este faptă complinită, pentru ce
nu s'a estins legea electorală din Ungaria și asupra
Transilvaniei? pentru ce în art. 33. din 1874, s'au

FOIȚA.

Cristian Waldo

sau

CAILE NOROCULUI.

Roman de George Sand.

(Tradus din franțozesce de E. B.)

(Urmare).

Cristian trebui să renunțe a căuta pe sibila cu
atâta mai mult, că lumina felinarului străbătea atât
de puțin ceața, încât abea vedeai locul, unde să-ți
pui picioarele. El ajută lui Olof a coborî sania cu
grije până la țermul lacului; acolo, băiatul îl în-
trebă dacă nu vrea să meargă în sanie până la
bostoella maiorului.

— Nu, nu, ti dișe Cristian, eu am să merg la
Stollborg. Trebuie să o iau la dreapta, așa-i?

— Ba nu, respunse Olof, mergi drept înainte
și numără trei sute de pași. Dacă vei face două
mai mult, fără ca să dai de stêncă, ai greșit.

— Și apoi, ce am să fac?

— Uită-te încêtrău merge ceața. Vântul vine
dela ameață-și și e aproape cald. Dacă trece ceața
în stênga, dta ai să dai în dreapta. Altcum, pe lac
nu este periculos, ghița e bună pretutindenea.

— Dar dta băiete, ai să mergi singur?

— Până la bostoellă? Cum să nu? Calul scie
drumul și veți că n'are răbdare.

— Dară nu te vei duce astăzi acasă?

— Ba da! Ceața n'are să ție și apoi rêsare
luna. De oare ce este lună plină, veți drumul!

Cristian strîsne tinerului danneman mâna, dân-
du-i un taler și apoi ținându-se de informațiile pri-
mite el sosi la Stollborg fără a greși calea și fără
a întêlni pe cineva.

XV.

Dl. Goefle era tocmai de față la pregătirea me-
sei sale a patra, serios ocupat a da o lecție de bună
cuviniță dlui Nils, care stând în picioare cu servie-
tul subsoară, nu arăta prea multă voință rea.

— Ei! vii dară, Cristiane! esclamă doctorul în
drepturi, tocmai voiam să beau cafeaua singur sin-
gurel! Am făcut-o însuși pentru noi amêndoi. Îți
garantez, că e minunată și dta trebuie să-ți încăldești
stomachul.

— Viu, viu, scumpe doctore, respunse Cristian
desbrăcându-și vesta spintecată și punându-se să-și
spele mânilor pline de sânge.

— O! Dumneșeule! replică dl Goefle, nu ești
rănit? Sau ai sugrumat doară toți urșii din Se-
venberg.

— Așa ceva, respunse Cristian; însă eu cred,
că este și sânge omenesc pe mânilor mele. O! dom-
nule Goefle, o istorie întreagă!

— Ești palid! esclamă avocatul: ți s'a întem-
plat ceva mai serios decât vênatul... O gâlceavă...
o nenorocire?... Vorbesce iute... Dta îmi strici
apetitul.

— Nu mi s'a întemplat nimica, ce ar avé re-
sultatul acesta pentru dta. Mânâncă domnule Goe-
fle, mânâncă. Eu am să te însoțesc și o să vorbesc
franțozesce, ca să nu...

— Da, da, respunse dl Goefle, franțozesce, ca să
n'audă urechile cele roșii a ștregariului acestuia;
eu ascult.

Până ce Cristian istorisea dlui Goefle cu de-amê-
nuntul și cu precisiune aventurile, imaginațiunile, co-
mentariile și emoțiunile sale, se aușeau de departe
sunete șgomotoase de fanfare. Disparițiunea baronu-
lui se însenase în pădure, ca și cum se însenase
de atâtea ori în saloanele sale. După ce ucise un
cerb, se simțea în adevăr incapabil a resista frigului
și oboselei, cu deosebi nerăbdării de a realiza afa-
cerea, despre care ti scrisese Iohan. El se puse în
sanie, sub preteșt că merge la alt loc, dîcînd ce-
loralaltii vênători, să nu se ocupe de el și să con-
tinue vênatul după placul lor. Larrison și locote-
nentul veniseră și ei să iea parte la vênătoreea acea-
sta; însă, conform prevederilor lor nu se găsise încă
nici o urmă de urs, ci se pușcară vr'o căți-va cerbi
albi și o mulțime de iepuri mari.

luat măsuri speciali, cu cens mai mare pentru Transilvania cea săracă, decât pentru Ungaria cea bogată?

Unica această lege, croită deadreptul contra românilor, care îi reduce la nula pe toate terenele, și acolo unde ei sunt în preponderanță majoritate, este suficientă ca necurmat să se plângă românii că sunt persecutați, că sunt tratați ca elogi.

Poftim legea despre arondarea comitatelor, prin care s'au desființat municipiile românești al Cetății de peatră, al Zarandului, al Năsăudului etc. și cu privire numai la interesele maghiarilor, s'au arondat în mod nenatural toate municipiile astfel, ca majoritatea poporului să fie dominată prin minoritate.

Legea, prin care s'a sistat inamovibilitatea judecătorilor pe 3 ani (art. 36, din 1875. §. 2.) numai, ca și acei puțini judecători români, cari reușiseră la organizarea judecătorilor a fi denumiți printre români, să se poată risipi ca fărina orbului, prin Ungaria printre maghiari și slovaci, pe unde să nu se aleagă nimic nici din ei nici din familiile lor, ear în locul lor pr'ntre români să se pună maghiari, cari nu cunosc nici datinile, nici limba poporului, și pentru că acela nu învață limba lor să-l desprețuiască și insulte.

Să mai amintim și de legea agrară (Art. 45 din 1880.) carea într'o țeară muntoasă ca Transilvania dela natură neapță pentru comasare, face inevitabilă comasarea, dacă o cere măcar numai un proprietariu de 1 juger, de o potrivă și pe speșele celor ce nu o voiesc, ear în faptă culminează comasarea într'aceea: că pământurile cele mai bune și în apropierea comunei vin în mâna proprietarilor mari, ear cele sterili, neglese și îndepărtate, foaste ale proprietarilor mari, devin ale țăranilor, cari prin aceasta nu numai devin despoiați de moștile lor, dar cătră pământul puțin și rău ce-l capetă și care, ca să producă ceva, reclamă considerabil capital de investițiune, de care nu dispune țăranul, cătră nesuportabilele sarcini publice, mai adaugându-se și inevitabilele spese de comasare, ear prin comasare devenind imposibilă prășirea vitelor, unicul isvor din care și provodea țăranul necesitățile, bietul popor se încurcă în datorii, și în urmă devine deposedat prin evrei și prin proprietarii mari.

Contra facerei acestei legi numai românii au luptat la timpul său.

Fie de ajuns aceste legi de o cam dată!

Revista politică.

Sibiu, la 12 Octomvre.

Delegațiunile se ocupă în momentele de față cu constituirea și primirea rapoartelor dela ministrii comuni. După cum s'a anunțat deja lucrările lor vor curge în linisce și cu mare repețiune.

În 12 a l. c. delegațiunea ungară a ținut conferență și a candidat de president pe Cardinalul Haynald, vice-președinte pe Ludovic Tisza, și notari pe Bela Cziráky, Hegedüs și Berzeviczy. S'au delegat membrii diverselor comisii și s'a candidat de curatur Br. Wodianer.

Presidential ministru Depretis s'a reintors la Roma, unde se vor întruni în curând și camerele. Terminul pentru întrunire e ziua de 22 Noemvre.

Despre intrarea în cabinetul Brătianu a domnului Maiorescu și Carp se ocupă diariul „Pester Lloyd“ în corespondență datată din Bucuresci. După

La apropierea ceței oamenii cei precauți se grăbiră a pleca la castel; însă o parte din junime și toți țăranii hăitași se întârziară coborînd colinele și se opriră la poalele hogarului: Larrison îi sfătui să aștepte, până ce răsare luna, sau până ce aburii lacului vor fi imprăsciați de vântul, ce premerge răsării lunii. Unii își aprinseră felinariul din sanie și preferiră a pleca îndată; vre-o dece rēmaseră. Țăranilor se distribuî vin-ars în abundență și apoi ei se imprăsciară în toate părțile. Servitorii și piccherii sunară din coarnele lor, și aprinseră un foc mare pe colină, lângă remășițele informe a statuei de zăpadă și junimea strălucită, adunată în peșteră, la a cărei intrare se ridică o piramidă de vênaturii își petrecea în conversațiuni animate, cu istorisiri și cu discusiuni asupra diferitelor episoade a vênătoarei.

Narațiunile maiorului însă erau astăzi atât de interesante, încât se ascultară mai mult decât toate celelalte; în curând tăcu toată lumea și ascultă la vorbele sale. Între auzitorii de ambele secse era Olga, Martina și Margareta, căreia îi permisesse mătusa sa a rămâne pe hogar în societatea domnișoarei Potin și a ficei preotului.

— Dar așa, domnilor, dișe Olga cătră maior și cătră locotenent, dvoastră ați făcut în secret esploatări periculoase și ne promiteți a ne arăta mâne,

informațiunile numitului diariu remanierea cabinetului se va amâna, până ce va trece prin cameră afacerea cu politica esternă, respective intrarea României în alianța germano-austro-ungară, și aceasta spre a-i fi asigurată guvernului actual majoritatea în cameră.

Trimisul Porței Mukhtar Pașa a sosit la Bucuresci. Despre conferențele sale în Viena cetim în „Neue freie Presse“ următoarele:

Mușirul turcesc, care s'a dus eri de aici, primî dela Sultan ordinul, să se pună în contact cu factorii de influență dela curțile din Viena și Berlin, și aceasta tocmai pe timpul, când se întâmplă intervenirea dela Copenhaga. Pasul acesta, căruia au mai premers alte de felii acesta, documentează din destul intențiunea Sultanului de a-și manifesta încrederea față cu alianța de pace a puterilor din Europa. Negotiațiile lui Mukhtar Pașa avute în Viena și Berlin, n'aveau de scop intrarea porței în alianța austro-ungară germană. După informațiunile noastre Mukhtar Pașa a accentuat cu toată tăria necesitatea spriginului moral și diplomatic, la care e avisată Turcia în interesul susținerii păcei în Europa, pentru care va conlucra și ea. S'a plâns și asupra împregiurării, că pe când față cu celelalte state, căroră le impune contractul din Berlin sarcini, se arată oamenii foarte prevenitori, pe Turcia o silesc în continuu la împlinirea acelora. S'a provocat și la situația din Armenia și Egipt cerend spriginul statelor din continental european la cazul, când vor face Turciei pretensiuni, cari vor trebui să se finească cu slăbirea și mai departe a imperiului. Această declarațiune a trimisului turcesc a provocat o pertractare a tuturor intereselor dintre Austria și Turcia, și ministrul de esterne a ținut cu Mukhtar lungi conferențe, cari s'au terminat Sâmbătă și la cari a fost chemat în mai multe rânduri și fostul reprezentant al Turciei la Petropolea, Rustem Pașa. Mukhtar Pașa a părăsit Viena foarte îndestulat cu rezultatul misiunii sale, și crede, că ele vor deschide calea referințelor amicale și durabile între Constantinopole și Viena.

În Paris monarhiștii s'au pus în mișcare. În zilele acestea au apărut o broșură intitulată „Nici biruitoriu, nici învins,“ în care se oglindează voința contelui de Paris, și care se atribuie conducătorului partidei royalistice. Esența acestei broșure după o telegramă a diariului „Neue freie Presse“ e următoarea: După ce se descriu rapoartele dintre partidele actuale, se face provocare la legitimiști, în care se spune că ei cu privire la noul rege nu mai au nici un drept, fiind acum Orleanii și liberalii singuri îndreptățiți la acest titlu. Bonapartiștii nu trebuie să uite, că prin moartea principelui împărătesc, s'a arătat mâna lui Dumnezeu. Se așteaptă un regim creștinesc, adevărata libertate, și o putere cu autoritate, și aceasta corespunde regimului monarhist. Să se întoarcă acuma Bonapartiștii în inima lor, căci regele este suveranul lor. Asemenea și republicanii cari sau luptat pentru libertate, părăsind mesteșugirea oamenilor de sectă, spre a nu fi schimbați cu omoritorii libertății, nici ei să nu uite, că regatul — în noua sa fasă, va fi cea mai bună dintre toate republicele. „Roy“ a diș, că el vrea să fie regele tuturor, el pretinde numai dreptate și talent. Contele de Paris nu poate ave altă programă; el va întruni împregiurul său pre toți, cari au lucrat și vor lucra pentru Franca, le va respecta drepturile și interesele lor. Acestora va urma programa. Mai

dovada dacă acceptăm o promenadă până la locuința d-voastre.

— Di dovețile! răspuse maiorul: o piesă enormă, o ursoaică albie cu ochii albaștri, un urs mărișor negru și doi pui; pe aceștia vrem să-i crescem, până vor fi mari și apoi să ne facem plăcerea a-i lăsa liberi și a-i vena.

Dară cine a ucis și prins atâta urs? întrebă Martina Akerstrom, blonda incredințată a locotenentului.

— Locotenentul a prins un puiu, răspuse maiorul cu un suris espresiv, adresat amicului său. Caporalul Duff și eu am prins pe celălalt; țăranul care ne a condus, a rănit ursoaica cea mare și a atacat ursul cel negru; însă fearăle aceste furioase l'ar fi rupt fără îndoială în bucăți, dacă n'ar fi venit tocmai la timp un alt amic al nostru și n'ar fi spintecat pântecul ursoaicei și n'ar fi zdrobit cu o gloanță capul ursului, ce era la o jumătate de policar lângă capul bietului țăran.

Se vede, că de s'ar fi istorisit focul pușcei lui Cristian a treia oară, distanța între gloanța sa și capul dannemanului, n'ar mai fi fost tacsabilă. De bună seamă, maiorul nu voia să mință; locotenentul însă bătu cu pumnul pe masă jurând, că, dacă maiorul esagerează, este în mai mult și nu în mai puțin putea-s'ar înșela scumpul său Osmund?

departe: Sântem siguri, că principii și vor face detorința lor față cu patria. Numai cât să nu și-o uite și Franca pe a sa față cu ei. Neunirea între rege și popor este isvorul conflictului civil și al nefericirii naționale. Această neînțelegere, care omoară, trebuie delaturată și înlocuită prin unitatea autorității respectate și a libertății practicate. Spre acest scop nisum noi. Contele de Paris aparține Franței și timpului său, el iubesc și stimează Franca, însă nu-i se octroează. Cu toate acestea el este suveranul Franței și legitimul reprezentant al principului monarhist. Cunoasce datorințele, cari purced din aceasta, și și-le va sci împlini, îndată ce patria și va căuta fericirea în re'ntoarcerea acestui principiu.

Contele e gata a primî asupra și marea misiune, a delătura neînțelegerea, care ne prăpădesce, și a aduce în consonanță binefacerile monarhiei ereditare cu imunitatea societății moderne.

Împăratul Germaniei s'a reintors sănătos dela Baden Baden la Berlin. Principele și principesa de Baden l'au petrecut până la Karlsruhe.

Diferențele dintre Franca și Spania escate din incidentul demonstrațiunilor contra regelui Alfonso se vor complana definitiv în timpul cel mai scurt.

Corespondențe particulare

de „Telegrafului Roman“.

Deva, în 20 Octomvre 1883. *) Dle Redactor! Provocându-mă la „Tel. Rom.“ numărul 116/1883 te rog a primî în diarul numit a domniei-tale, declarațiunea mea următoare:

Pe lângă publicațiunea decisului de acuză criminală, în contra domnilor Dr. Avram Tincu, avocat în Orăștia, și Ioan Papiu, protopop gr. or. în Deva, pentru delictul de agitațiune în contra naționalității maghiare (§. 172 pos. 2 a cod-pen: magh.) s'a făcut și o amintire, ca comentariu, la decisul pomenit în privința persoanei mele, și anume:

Cumcă decisul întreg de acuză ar fi fost basat pe fasiunea adecă mărturisirea mea; și cumcă aceasta se poate vedea din însuși textul decisului publicat.

Când se publică un decis de acuză, în cuprinsul sau textul său deplin, adecă din vorbă în vorbă atunci un comentariu, o esplicațiune, sau deslușire pentru cetitorii pricepători de lucru, adecă pentru juristi e de prisos și fără lipsă.

Însă diarele, precum e și „Telegraful Român“ nu sânt numai pentru juriști menite, de cetit, ci și pentru alți laici, cari nu sânt în stare, nu sânt calificați, de a pricepe un decis de acuză criminală din punct de vedere juridic. Astfel de oameni judecă apoi așa, precum li se esplică, precum li se deslușesc, și precum li se comentează.

Vedend și pricepend eu, cumcă comentariul sau amintirea de mai sus citată e menită pentru publicul nepricepătoriu de lucru, cu scop de amăgire, seducere și de a produce ura personală în contra mea: vreau să arăt aceasta, adecă cumcă nu pe fasiunea mea e basat decisul de acuză, care e foarte confus redactat.

Basa acusei neclare și întunecoase, sau dubie, zace pe astfel de cuvinte, și astfel de observațiuni

*) Dăm loc acestei rectificări, ca să nu se creadă nimenea agravat din lipsa neospitalității noastre. Red.

— Fi-va cum va fi, dișe Margareta, ucigașul monstrilor, de care ne ați vorbit, are mult curagiu și prezență de spirit, precum se vede; și eu cu plăcere i aș face sincerul meu compliment. Păstrează el anonimitatea din esces de modestie sau nu este aici?

— El nu este aici, răspuse maiorul.

— Adevărat? replică Martina Akerstrom privind naiv spre incredințatul ei.

— Prea adevărat, răspuse grosul june, oftând nu mai puțin sincer.

— Dară a cerut el, replică Margareta să fie numele său un secret pentru noi?

— Noi n'am fi consimțit a-i promite așa ceva, răspuse maiorul, noi îl prea iubim, ca să-i fi acordat una ca aceasta; însă, când păstreți un mic secret, ce, din norocire, deșteaptă curiositatea damelor, te faci interesant și noi nu spunem nimic, așa-i locotenente, până ce damele nu-și dau osteneala a gici numele eroului nostru?

— Doară dl Stangstadius! dișe ridend domnișoara Potin.

— Nu, răspuse cineva, profesorul a fost la vênătoreea noastră și el a plecat împreună cu baronul de Waldemora.

făcute de acuzatul Dr. Tincu, cari — prin enararea unor întâmplări acomodate spre iritațiunea românilor în contra naționalității maghiare — au produs agitațiune.

Fasiunea sau mărturisirea mea nu cuprinde în sine astfel de cuvinte sau astfel de observațiuni a domnului Dr. Tincu, cari i se impută, și cari servesc de basă a decisului de acuză. Fără de mine mai sânt încă 8 martori.

Cuprinsul mărturisirii mele, chiar după textul decisului de acuză, e un motiv secundar, și fără ponderositățe.

Nu pentru aceea e pus Dr. Tincu în stare de acuză, pentru că s'a abătut dela obiect, nici pentru că ar fi ținut un discurs adresat mai mult simțemintelor decât rațiunei.

Motivarea asta e mai mult un incis secundar, de prisos; sau ca o fereastră oarbă la o casă pentru simetrie.

De altmintre eu nu am fost ascultat în limba românească, ci în limba maghiară: și așa eu nu am întrebuitat cuvântul „rațiune“, ci „értelem“, adică cumcă majoritatea poporului present nu a priceput toate dicțiunile și cuvintele grăite în auzul densusului.

În fine, când am eu de a mărturisi adevărul ori înaintea oficiului, ori înaintea omului privat: fără privire la persoană, fie-mi amic, fie-mi inamic — numai pentru onoarea și onestitatea mea — nici adevărul nu îl retac, nu îl neg, nici minciună nu spun, nu mărturisesc.

Ioan Balomiri, m. p.,

judecătoriu reg. de tribunal în pensiuie în Deva

Cestiunea Dunărei.

Diarele streine se întreceau care de care în a afirma, că cestiunea Dunărei va fi pusă de o camdată la o parte, și aceasta ca urmare a noii situațiuni croate prin călătoria domnitorului României și a ministrului Ioan Brătianu pe la curțile din Viena și Berlin. Această scire se pare a fi fost prea pripită. Sub datul 14 Octomvre a. c. un diariu de frunte din Paris *le Temps* primesce o telegramă dela corespondentul său din Londra, cu privire la cestiunea Dunărei. Această telegramă o reproduce și comentează diariul „Imparțialul“ din Bucuresci.

Reproducem după numitul diariu:

După informațiuni autorizate, cabinetul din Viena s'ar preocupa de mijloacele, ce trebuie să ia, în unire cu puterile semnatare ale tratatului din Londra, pentru a tăia scurt la opunerile ce România urmează a face la executarea tratatului din Londra, în ceea ce privește reprezentarea atribuită Austro-Ungariei în comisiunea micstă a Dunărei de mijloc.

A fost vorba un minut de a procede la constituirea acestei comisii fără de România; s'ar fi pus sediul la Ruscuc în loc de Giurgiu. Odată ce aceasta s'ar fi făcut cabotagiul român pe țermii bulgari ar fi fost lovit de drepturi într-o câțva prohibitive, cari — în spiritul autorilor acestei propuneri — ar fi pus în pozițiune pe guvernul din Bucuresci să reclame beneficiul egalității, stipulată în tratatul din Londra, în favoarea statelor țermurene reprezentate în comisiunea micstă; prin urmare această reclamațiune n'ar fi avut urmări pentru România decât cu condițiunea de a da tratatului aderarea ce refuză.

— Ei bine, dișe Olga, poate s'a dus la vânătoarea domnilor acestora. Cine scie poate a fost baronul în persoană?...

— Vitejiile aceste nu sânt pentru anii săi, dișe cu afectațiune un june, care bucuros ar fi făcut curte domnișoarei Olga.

— Și pentru ce nu? replică ea.

— Eu nu diș, observă Larrison, că asemenea vitejii n'ar fi pentru anii săi, dară eu cred, că ele nu sânt nici de cum după gustul său. Eu n'am aușit nici odată, că baronul să fie vânat ursul după moda cea nouă, adică fără scutul rociului din funii solide și bine întinse.

— Cum, replică Margareta, d-voastră ați vânat fără rociuri?

— După maniera muntenilor, răspunse maiorul, e maniera cea mai bună.

— Dară este foarte periculoasă!

— Pericul n'a fost astăzi pentru noi, ci pentru apicul nostru, a cărui castan din piele de ren o să ți-l aratăm mâne; modul, cum ghiarele ursului au făcut din felul acesta de chiras un fel de dantelă, îți va proba altecum, că el a văduț inimicul din apropiere.

(Va urma)

Dar acest mijloc a fost recunoscut ca fiind puțin practic din punctul de vedere al scopului, ce era a se atinge, fără a mai ține seamă de greutățile și chiar de complicațiunile, la care ar da poate nascere aplicarea sa. În adevăr, România fiind stăpână dela Ruscuc în jos, pe amândouă țermurile Dunărei, a căror navigațiune până la Braila este supusă la jurisdicțiunea comisiei micste, ar pute usa de la acest punct înainte, în contra cabotagiului coteremurenilor săi inferiori, de represalii, prin cari acești din urmă, și mai cu seamă Austro-Ungaria, va ave totul de pierdut. Din aceasta ar urma cel puțin o conflagrațiune de interese, ceea ce ar fi înălăturarea tuturor principiilor și tratatelor, pe care se basează regimul convențional al flavielor internaționale, și puterile europene n'ar pute admite aceasta, cum nu pot consimți asemenea ca partea cea mai esențială a tratatului, ce au subsemnat la Londra să rămână o literă moartă.

În această ordine de idei s'a întrebat la Viena dacă refuzul României de a adera la tratatul dela Londra pentru partea, care privește reglementarea liberei navigațiuni pe Dunărea de mijloc, n'ar autoriza pe puteri, să-i refuze dreptul de a mai lua parte în comisiunea europeană, care are dreptul de a face reglementele de navigațiune pe partea superioară a Dunărei. Acestea s'au avut în vedere la Londra și la Paris, și toți au fost în acord pentru a considera, că drepturile, în virtutea cărora România a fost admisă de tratatul dela Berlin a lua parte în comisiunea europeană sânt deosebite de acelea în virtutea cărora a fost chemată a face parte din comisiunea micstă; că ele nu afectă de loc drepturile Statelor țermurene reprezentate prin această din urmă comisiune, și prin urmare nu pot fi desființate printr'un fapt independent de situațiunea, din care ele decurg. Cei dela Viena ar fi recunoscut aceasta.

Pe de altă parte cestiunea n'a fost decât atinsă în convorbirile diplomatice și numai în mod oficios. Cred totuși a scî, că ea va fi probabil pusă, cel puțin pentru formă în comisiunea europeană care se va întruni la 5 Noemvre viitor, în privința delegatului, care trebuie să reprezente această comisiune în comisiunea micstă. Acest delegat, trebuind să fie luat dintre membrii comisiei europene, pe rând și după ordinea alfabetică a puterilor, pe cari le reprezintă, reprezentantele Germaniei va fi chemat a îndeplini acest mandat.

După cât se asigură, guvernul german ar fi de părere, că nu e loc de a face să depindă numirea acestui delegat de consimțământul prealabil al României la întocmirea comisiei micste. El ar crede, din contră, convenabil de a procede imediat la această numire, a da Statelor țermurene cu România o garanție de firma otărire a Europei de a realiza prescrierile tratatului dela Londra.

Germania, în unire cu Austro-Ungaria, se va gândi atunci la măsurile ce trebuie luate, după impregiurări, pentru a asigura liberei navigații a „Statelor țermurene pe Dunărea de mijloc înlesnirile și garanțiile cuprinse în stipulațiunile tratatului din Londra.

Am reproducut întregul text al acestei depeși fiind că ea are o mare însemnătate în impregiurările de astăzi. Ea ne dovedește câtă dreptate am avut, când ne-am îndoit de schimbarea favorabilă, ce se dișea, că se făcuse în intențiunile Austro-Ungariei în privirea României.

„Le Temps“ este un diar, ale cărui informațiuni merită în genere credemint; mai ales corespondențele sale asupra atacerilor austriace provin totdeauna din o sorginte semi-oficială.

Din conținutul depeși se vede lămurit, că cabinetele din Viena și din Berlin n'au încetat un moment de a lucra pentru aplicarea și executarea stipulațiunilor tratatului din Londra, trecând preste opunerea României.

Se scie de altă parte, că una din cauzele, cari în ochii oficioșilor nostri esplică intrarea României în sfera de acțiune a alianței austro-germane, a fost perspectiva de a vedea cestiunea Dunărei cel puțin pusă în suspensiune. Chiar d. Maiorescu, primul susținator al acestei politici, a declarat prin ultimul său articol apărut în „România Liberă“, că apropierea României de politica austro-germană va ave de rezultat punerea *ad acta* a cestiunei Dunărei.

Scirile, ce ne dă „le Temps“ ne arată, că nici acest avantaj, de altmintrele foarte contestabil, guvernării noastre nu l'au putut obține prin demersurile lor la Gastein și la Viena.

Austro-Ungaria și Germania n'au slăbit un singur minut acțiunea lor comună spre a impune României un regim fluvial contrariu intereselor sale celor mai vitale și principiilor primordiale ale dreptului public european.

Căci, o repetăm, în nici un tratat internațional nu se acoardă neriveranilor dreptul de a exercita o

autoritate oare-care pe o parte a fluviului, ale cărei țermuri aparțin unei alte puteri.

Singura derogatiune, care s'a făcut în timpii moderni dreptului țermurenilor de proprietate, a fost cea stabilită prin tratatul din Paris în privința Dunărei. Dar și această derogatiune a fost făcută în favoarea libertății fluviului sub controlul colectivității europene, ear nu în favoarea preponderanței unei singuri puteri. Mai mult de cât atât: această derogatiune se întindea, în ceea ce privește libertatea de navigațiune, pe toată lungimea Dunărei până la Donauwaerth. Prin urmare, nu numai Austria n'avea nici un drept de a exercita o preponderanță pe Dunărea de mijloc și de jos, dar Europa și toți țermurenii aveau dreptul de a beneficia de absolută libertate de navigațiune pe tot cursul fluviului prin inima monarchiei Habsburgilor.

Principiile stabilite de regulamentul din Viena și de convențiunea din Mayența nu admit decât reglementarea elaborată în comun de toți intereseții pentru usul apelor fluviilor, care este considerat cu drept cuvânt ca un fel de drept de servitute internațională. Dar desfidem, să ni se arete un singur tratat, o singură convențiune sau act internațional, prin care să se stabilească pentru neriverani dreptul de a aplica reglemente în apele și pe teritoriul riveranului.

Am diș adese-ori și susținem și astăzi, că în istoria dreptului internațional s'a văduț pretutindeni o autoritate legislativă comună dar nicăeri, nici odată o autoritate executivă comună.

Această din urmă autoritate, dacă s'ar constitui, mai ales fără consimțământul unui stat țermurean, ar fi negațiunea cea mai vedită a principiului de suveranitate.

Cu toate încercările cele mai mesteșugite de a interpreta altfel principiile dreptului fluvial, Austro-Ungaria nu va pute eși din următoarea dilemă:

Sau se stabilește pe Dunărea de mijloc sistemul condominiului, adică al dreptului strict al riveranilor și în acest cas Austria nu are, ce căuta pe Dunărea româno-bulgară; sau se va stabili sistemul libertății fluviale, și atunci earăși statul austriac nu poate figura într'o comisiune cu caracter riveran decât în aceleași condițiuni ca celelalte puteri. — Aceasta este și mai adevărat pentru aplicarea și executarea regulamentelor fluviale, care este un atribut inerent suveranității riveranilor.

Prin urmare, toate mijloacele mai mult sau mai puțin coercitive ce, după *le Temps*, s'ar întrebuinta contra României, nu vor pute nici odată modifica ceea ce este bazat pe dreptul cel mai primordial și cel mai bine definit întoate tratatele.

Varietăți.

* (Cei cu musca pe căciulă) Diarele maghiare din capitală publică transcriptul de urmărire polițiană dat de consulatul român în contra unui Oreste Tantaria alias Yantrața, născut în Itaca (Grecia), care a defraudat dela un proprietar din satul Adjud din România, o sumă de 50,000 de franci — punend drept titlul acestei publicațiuni oficiale: „*Román tolvaj*“ (lotru român), — cu toate că ar pute vedea Dlor, că cutarele nu e român, ci e grec. Ne vine curios a vedea atâta maliț și simplitate din partea acelor, cari cu câteva coloane mai jos se ocupă cu scandaloasa defraudare a jurnalului „*Függetlenség*“, a cărui redactor este Dl Iuliu Verhovay, unul dintre cei dintâi maghiari Kossutiani, pentru care au făcut cândva atâtea demonstrațiuni de iubire și stimă Dnii Unguri. Să fi pus și noi drept titlul rândurilor acestora „lotru maghiar“?!, nu căci nu sântem și nu voim să fim așa de ignoranți, de a batjocori o națiune întregă pentru infamia unui fiu al ei.

* (Catholicism și naționalism în Italia.) Peregrinagiul catolicilor mireni la papa, despre care diarele catolice din lumea toată făcuseră atâta sgomot, a avut o tristă reușită. Deci și sute de mii erau să peregrineze la sfântul scaun, cum credeau paștii, drept dovada cea mai eclatantă, că Italia cu toată starea ei de acum, unde a adus-o Victor Emanuel, este și rămâne un stat „per eminentiam“ catolic papist. Când colo abia se adunară din întreaga Italia vre-o 5000 de peregrini — așa dișe clerul —

În anul viitor are să fie de altă parte aniversarea a 25 a uniunii italiene, — la a cărei deamă serbare s'a pornit un alt plan de peregrinagi — nu papist, ci național, care promite cu toată probabilitatea de acum a ave sute de mii de peregrini.

Desamăgirea clericalilor poate să fie deci cu atât mai mare, cu cât prin jurnalele lor umplură lumea cu aceea mângăere, ce le a mai rămas din trecut, că Italia e „*per eminentiam*“ un stat catolic papist.

* (Comunicațiunea pe trenurile din România). Încasările din veniturile căilor ferate administrate de stat au fost în cursul lunii lui Septembrie de 2,203,940 lei, contra 2,075,077 în luna corespondentă din 1882. Totalul încasărilor în întregul trimestrului e de 5,574,609, contra 5,567,968 în trimestrul Iulie din 1882. Din încasări revine transportului persoanelor 2,262,129 lei, bagajelor 87,122, lei, mărfurilor 3,225,356 lei.

* (Duel cu sfârșit tragic.) În Dumineca trecută s'a întâmplat în pădurea orașului, Timișoara, un duel între avocatul din Budapesta Dr. Iuliu Rosenberg și contele Stefan Bathyányi, care s'a terminat cu moartea celui din urmă.

Despre decursul și preluia acestui duel ce tim în zile următoarele:

Avocatul Rosenberg a făcut cunoștință în băile dela Marienbad cu domnișoara Ilona Schossberger. Tinerii s'au îndrăgostit fără scirea părinților, și tot fără scirea lor i-a cununat un rabin din Galiția.

Părinții fetei se vede, că n'au prea consimțit, ca fata lor să fie nevasta unui avocat. Au făcut, ca fata să treacă la religiunea creștină, și o au măritat a două cară după contele Bathyányi.

Aceasta a căzut greu tinărului avocat, și el a provocat pe contele la duel. După viața fericită de 5 zile de căsătorie, pistolul lui Rosenberg lovesce pe contele Bathyányi în frunte, care la moment rămâne mort.

Cu chipul acesta Madame Rosenberg — Bathyányi a scăpat de procesul criminal pentru bigamie.

* Până acum probabilitatea cea mai mare de a lua în posesiune portofoliul dreptății este tot pentru d. N. Voinov.

* Incidentul dela Vulcan a intrat într'o fasă nouă. O comisie austro-română a fost numită pentru vidarea acestei neînțelegeri. Guvernul român a numit din partea sa pe d. prefect al județului Gorj și pe d. președinte al consiliului acestui județ.

* Sgomotele privitoare la intrarea dlui M. Fe-richides, la ministerul justiției, nu se confirmă. D-sa va pleca peste câte-va zile la Paris pentru a relua direcțiunea ambasadei române de acolo.

Loterie.

Mercuri 24 Octomvre n. 1883.

Brünn: 5 11 31 30 41

Bursa de Viena și Pesta.

Din 23 Octomvre n. 1883.

	Viena	B-pesta
Renta de aur ung. de 6%	119.60	119.35
Renta de aur ung. de 4%	86.80	86.80
Renta ung. de hârtie	85.35	85.60
Împrumutul drumurilor de fer ung.	137.75	139.75
Datorie de credit austr.	284.—	282.80
Acțiuni de stat austriacă în argint.	79.10	78.90
Scrisuri fonciari ale institutului „Albina“	—	100.80
100 marce nemțesci	58.80	58.80
Galbin	5.70	5.70
Napoleon	9.52	9.52
London (pe polița de trei luni)	120.—	119.95

Nr. 191.

[578] 1—3

CONCURS.

Pentru ocuparea stațiunii de învățătoriu la școala gr. or. din comuna Sebeșul de sus, protopresbiteratul Avrigului, se escrie concurs cu termin până la 25 Octomvre a. c.

Emolumentele împreunate cu acest post învățătoresc sânt:

1. leafa ficsă din lada comunală 140 fl.

2. lemne pentru încălzit, câte vor fi de lipsă.

3. cuartir liber în edificiul școlii.

Doritorii de a ocupa această stațiune învățătorescă vor ascerne concursurile lor la subscrisul oficiu protopresbiteral al Avrigului până la terminul susindicat instruite cu documentele prescise în sensul legilor în vigoare.

Avrig, 9 Octomvre 1883.

În conțelegere cu comitetul parochial gr. or. din Sebeșul de sus.

Oficiul protopresbiteral al tractului Avrig.

Vasiliu Macsim m. p.,
adm. prot.

Nr. 212

[579] 1—3

CONCURS.

Devenind vacantă parochia gr. or. română din Bodia, de clasa III, protopresbiteratul Ungurașului, în urma deciziunii consistoriale ddo 14 Iulie a. c. Nr. 2294 B. prin aceasta se escrie concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în „Telegr. Rom.“

Emolumentele:

1. Casă parochială cu grădina de 1 jugăr.

2. Porțiunea canonică, arătoriu și fânaș jug. 15, stângini 115.

3. Zilele de lucru, dela toată casa câte una.

4. Venitul stolar îndatinat.

Toate acestea după calculul sinodului parochial, respective al comitetului concernent, aduc un venit de 319 fl. 55 cr. v. a.

Doritorii de a ocupa această parochie au de ași subterne suplicele instruite amăsurat regulamentului pentru parochii în terminul pus subscrisului oficiu protopresbiteral, și concurenții au voie de a cânta și predica în intervalul zilelor de concurs.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Fűzes Sănpetru, 11 Octomvre, 1883.

Oficiul protopresbiteral al tractului Ungurașului.

Petru Roșca m. p.,
protopresbiter.

Nr. 248.

[566] 1—3

CONCURS.

Pentru ocuparea posturilor învățătoresci dela școala poporală gr. or. din Cămpeni, instituită cu trei învă-

țători, se deschide concurs pentru toate trei posturile, până la 24 Octomvre a. c. st. v.

Emolumentele sânt:

câte 300 fl. pentru fie-care învățătoriu, care se plătesc în rate lunare anticipative, și câte un orgiu de lemne; directoarele va primi încă una remunerațiune, de 50 fl. v. a.

Doritorii de a ocupa aceste posturi au ași instrui cererile, conform legilor din vigoare cu următoarele documente și anume:

1. că sânt români de confesiunea gr. or.

2. că au absolvat cel puțin 4 clase gimnasiale.

3. că au absolvat cursul pedagogic ori teologic.

4. că posed atestatul de calificățiune prescise de statutul organic.

5. că au pracsă cel puțin de un an, ca învățătoriu și în fine,

6. că au examenul prescise de lege și din limba maghiară.

Cererile astfel instruite sânt de a se subscrerne subscrisului oficiu protopresbiteral până la terminul mai sus indicat.

Comitetul parochial gr. or. din Cămpeni, din ședința ținută la 7 Octomvre 1883. în conțelegere cu

Ioan Gall m. p.,
protop. ca adm.

Nr. 274.

[580] 1—3

CONCURS.

Pentru ocuparea stațiunii de capelan în parochia de clasa a III. Sibișani lângă bătrânul și neputinciosul paroch se escrie din nou concurs în înțelesul Venerabilului ordin consistorial din 22. Martie 1882 Nr. 727 B. cu termin de 30 de zile dela prima publicare în „Telegr. Rom.“

Emolumentele împreunate cu această stațiune capelanală sânt 200 fl. val. a.

Doritorii de a se aplica la această stațiune au săși subțearnă suplicele instruite cu documente prescise de legile în vigoare subsemnatului oficiu protopresbiteral până la terminul indicat.

Sebeș 1 Octomvre, 1883.

Oficiul protopresbiteral gr. or. în conțelegere cu comitetul parochial.

CONCURS.

Pentru stațiunea învățătorescă împreunată cu cantoratul din comuna Păucea, protopresbiteratul Târnavei inferioare, se escrie prin aceasta concurs până în 20 Octomvre st. v. a. c.

Emolumentele împreunate cu acest post sânt:

a) Cuartir în casa închiriată pentru școală.

b) 4 care de lemne, din cari să se încălzească și școala.

c) Un jugăr de pământ.

d) Dela 80 familii câte o ferdelă de cucuruz à fl.=80 fl.

e) Dela 26 familii cu copii de școală câte o ferdelă de cucuruz à 1 fl.

f) Ca cantor dela 26 familii câte o ferdelă de cucuruz à 1 fl.=26 fl., și

g) Ca cantore terțialitatea din stolă circa 18 fl.

Cucuruzul se va plăti în 2 rate egale și anume în 1 Februarie și 15 August st. v.

Doritorii de a ocupa această stațiune au a se presenta în o Duminecă sau sârbătoare înainte de alegere spre a cânta în Biserică; ear' petițiunile instruite conform legilor și regulamentelor în vigoare a le așterne la subsemnatul oficiu protopresbiteral până la terminul sus arătat.

Dela Oficiul protopresbiteral gr. or. al Târnavei inferioare.

Deag 29 Septemvre 1883.

Daniil de Tamaș m. p.,
adm. prot.

Nr 255

[564] 1—3

CONCURS.

Pentru îndeplinirea următoarelor posturi învățătoresci în tractul Bistriței se escrie prin aceasta concurs până la 30 Octomvre a. c. st. v. și anume.

a) în Blașfalăul inferior cu salariu anual de 100 fl. v. a.

b) în Simotelnic cu salariu anual de 135 de fl. v. a.,

Cererile instruite conform legilor vigoare sânt a se înainta la subsemnatul oficiu protopresbiteral până la terminul susindicat.

În conțelegere cu comitetele parochiale concerninte.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al tractului Bistriței.

Borgo-Dioseni, 26 Septemvre 1883

Ioan Buzdug m. p.,
adm ppresb.

Nr. 229

[557] 3—3

CONCURS.

În urma incuviințării Prea venerabilului consistoriu archidieceșan din 2 Iunie a. c. Nr. 1508 B. se escrie prin aceasta concurs pentru postul de capelan înființat lângă parochul Stefan Rus din Ida-mare, tractul protopresbiteral al Bistriței, în termin de 30 zile dela prima publicare în „Tel. Roman.“

Emolumentele împreunate cu acest post sânt:

a) jumătate din porțiunea canonică și anume 8 jugăre de fânaș;

b) venitele epitrachilului pe jumătate;

Doritorii de a ocupa acest post au de ași ascerne suplicele lor instruite conform regulamentului congregat și a statutului organic la sub-

semnatul oficiu protopresbiteral până la terminul sus indicat.

Borgo-Dioseni, 20 Sept., 1883.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al tractului Bistriței în conțelegere cu comitetul parochial concerninte.

Ioan Buzdug m. p.,
adm. ppresb.

Nr. 361

[558] 3—3

CONCURS.

Ne concurrend nimenea, în urma concursului publicat pe baza rezoluțiunii Venerabilului consistoriu archidieceșan, ddo 10 Februarie a. c. Nr. 155 B. la postul de paroch, în parochia vacantă de clasa a treia „Crăciunesci“ prin aceasta se escrie concurs nou, cu terminul de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful mulman“.

Emolumentele împreunăturorului cu acest post sânt: oameni

1. Casă parochială cu grăd legume.

2. Porțiune canonică; 6, că

3. Stola usuată. 5, sen-

Toate aceste emolumente cu vor

tate în bani, dau suma de 339 fl. m. hama

Doritorii de a ocupa acest post au de ași trimite petițiunile lor, instruite în sensul statutului organ și al regulamentului congregat p

parochii la subscrisul, până la timp din susindicat

Brad, 14 Septemvre 1883.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Georgiu Părau m. p.,
adm. ppresbiteral

Nr. 4200 civ. 1883.

[562] 3—3

Publicațiune.

Tribunalul reg. din Elisabetopole aduce prin aceasta la cunoștință publică, că terminul de pertractare, în privința concesiunii comasării generale a hotarului Custelnic s'a prefipt pe ziua de 26 Noemvre 1883 la oarele 10 a. m. în locuința judei comunal din Custelnic sub conducerea judei reg. Gejza Káplány la care termin toți locuitorii comunei se citează cu aceea, că părțile ce nu se vor presenta vor fi privite ca consimțind cu comasarea, și că primul esemplar al petițiunii îl pot afla la tribunalul reg. jos însemnat.

Din ședința tribunalului reg. din Elisabetopole ținută la 24 Septemvre 1883.

Nr 3861 civ 1883

[577] 1—3

Publicațiune.

Pentru facerea preparativilor în afacerea segregării hotarului „Balavásár“, în special pentru regularea reprezentațiunii, alegerea inginerului și preliminarea de spese se pune termin ziua de 3 Decembre 1883. 10 oare înainte de ameași în comuna Balavásár, la casa judei. Despre aceasta sânt avisați toți cei interesați, cu aceea observare, că absența lor nu va împedea finerea pertractării.

Elisabetopole, 30. Septemvre, 1883.

Dela judele esmis de tribunal:

Kelemen m. p.,
jude esmis.